

עת"א 17/07/1902 - ולדימיר בוקטי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-lod בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-07-1902 בוקטי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארץ יקואל
עוותר	ולדימיר בוקטי (אסיר)
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
משיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

העוטר טוען כי אין סבירות בהחלטת המשיב 1 (להלן: "המשיב"), שלא להקל בתנאי יציאתו לחופשה, כדי ביטול התנאי המחייב ערבות צמוד והמרתו בערב חותם.

רקע

1. העוטר נדון לעונש מאסר בן 14 שנים ו- 180 ימים נוספים, בגין עבירות רכוש, החזקת נשק וקשר קשור לביצוע פשע.
2. העוטר החל לרצות את מאסרו ביום 11.3.09 והוא צפוי להשתחרר ביום 23.9.6.
3. במהלך חודש אוגוסט 2015, הועבר העוטר לאגף השיקום בכלא השרון והוא יצא מדי יום לעבודה במפעל רכבים, לשביות רצונו של מעבידו. כן יצא העוטר לחופשות באופן סדייר, מזה לעמלה מרבע וחצי שנים. החל בחודש يول' 2016, יצא העוטר לחופשות בתנאי ערבות צמוד לאורך שעوت היום, ככל שאינו שוהה בביתו ובשעות 20:00 עד 06:00, עליו לשחות בתנאי מעצר בית ליל.
4. עתירה דומה שהגיש העוטר בחודש אפריל 2016, נדחתה על ידי בית משפט זה (כב' השו' ק' רג'יניאנו). בסמוך לאחר מכן, נבחן עניינו של העוטר על ידי ועדת הקטגוריות, בחודש Mai 2016.
5. בחודש מרץ 2017 ובעקבות פטירת אמו של העוטר, הותר לו לשחות במעצר בית בבית אשתו, חלף בבית אמו ז"ל.
6. בחודש דצמבר 2016, פנה העוטר למשיב בבקשת דומה וביום 12.3.17, נענה בשלילה. העוטר הגיע עתירה כנגד החלטה זו וביום 13.6.17, קיבל את המלצת בית המשפט להמתין להחלטה נוספת ועדת הקטגוריות

הקרובה אשר תדונ בעניינו. ביום 27.7.17, דחתה ועדת הקטגוריות את בקשה העותר ומכאן העירה שמלפני.

תמיכת טענות הצדדים

7. העותר טוען כי יש להתערב בהחלטת המשיב. העותר הטועם כי עובר לפטירת אמו ז"ל, היא שימשה כערבה צמודה, שכן שאר בני משפחתו - אחותנו, אחינו ו哥יסטו, אין יכולות לפקח עליו, בהיותן נשואות, או מטופלות בילדים, או לאור ריחוק מקום מגוריهم ממקום מעצר הביתמושא תנאי חופשתו. כן הטועם העותר כי המשיב אינו מאשר לאשתו לשמש כمفקחת עליו ובנסיבות אלו, לא יותר מפרק שיווכל לעמוד בתנאי השחרור. כפועל יצא מכך, נמנע מהעותר מלממש את זכותו לחופשה.

8. העותר הדגיש כי בעבר הוא נאלץ להקדים את חזרתו מחופשה, כאשר נקלע למצב שבו לא היה מי שיכול לפקח עליו ערבות צמודה כן הדגיש את האמון שניתן בו מזה מספר שנים, במהלך זה הוא יצא לחופשות מבל שונרשהמה לחובתו כל הפרה של תנאי החופשה ותוך שהוא מתקדם בהליך השיקומי באופן קבוע.

9. העותר סבור כי בנסיבות אלו, החלטת המשיב שלא להסיר את תנאי המפרק הצמוד מתנאי חופשתו, מהוות פגיעה בלתי מידית בזכותו ויש להתערב בה. העותר הוסיף והפנה להחלטה בעתרה קודמת שניתנה בעניינו, בגדירה הצע בית המשפט לוועדת הקטגוריות שתתכנס לבחון את בקשתו בנפש חפצה, אולם בקשתו נדחתה בחודש Mai 2016. פניה נוספת שהגיעה העותר בחודש דצמבר 2016, נדחתה אף היא בגיןוק כי לעותר יתרת מסר ארוכה וכי הוא נדרש ערבות צמוד רק כשאינו מצוי במעצר בית. העותר הוסיף והפנה להחלטתי בעניינו מיום 13.6.17, בעת"א 17-03-66145, בגדירה נקבע, בהסכםתו, כי ימתין לקבלת עדמת גורמי הטיפול, אולם ביום 27.7.17, נודיע לעותר שוועדת הקטגוריות דחתה את הבקשה. העותר סבור כי החלטות ועדת הקטגוריות מתעלמות בעקבות התקדמות המשמעותית בהליך טיפולו וכי יתרת המאסר, לכשעצמה, אינה מצדיקה את דחית בקשתו. העותר הוסיף והדגיש, כי מדובר גורמי הטיפול שהוגש בעניינו בעת"א 17-03-66145 הנ"ל, עולה כי על מנת לבחון את התאמתו לאגף השיקום הפרטני, עליו לעמוד בתנאי סף של ביטול ערבות הצמוד וכל עוד תנאי זה אינו מבוטל, נפגעת התקדמות הטיפולית.

10. המשיב, מנגד, טוען כי החלטתו מציה בתחום סבירות שיקול הדעת המנהלי המקונה לו וכי אין עליה הצדיקה הטעבות שיפוטית בהחלטתו. המשיב הפנה לעמדת ועדת הקטגוריות, הנסמכת, בין היתר, על עדמת משטרת ישראל, לפיה, לאור יתרת מסרו הארכוה של העותר ומכלול נתוני, לרבות חומרת העבירות בהן הורשע - לא ניתן להסיר את תנאי הערבות הצמוד, לעת זו. המשיב הדגיש כי עדמת גורמי הטיפול וצריכו הטיפולים של המשיב, אינם מצדיקים, לכשעצמם, סטייה מהמלצת המשטרה, המבוססת על שיקולי בטחון ומסוכנותו של העותר, בהיותה הגורם האמון על בטחון הציבור. הוגה, בהקשר זה, כי על מנת שהמשטרה תוכל לשקל אם להסיר את התנאים החלים על חופשות העותר, עליו להוכיח את עמידתו בהם לאור זמן משמעותי. כן הבהיר המשיב כי התקדמות טיפולית, ככל, מאיימת את האסירים הזכאים ליציאה לחופשה, שם לא כן, לא היו זכאים לפריבילגיה זו. מכאן, שאון בנתון זה, לכשעצמם, כדי להצדיק אף את הסרת התנאים המגבילים המוטלים על אסירים אלו במסגרת חופשوتיהם.

המשיב הוסיף וטען, כי לעותר מאושרים 4 ערבים שביכולתם לפקח עליו בזמןנים שאינם שווה בתנאי מעצר בית.

11. שני הצדדים תמכו טענותיהם באסמכתאות ושניהם סוברים כי האסמכתאות שאליהן הפנה הצד שכנדג, אין

דין והכרעה

12. לאחר שעניינו בעטירה, בטענות הצדדים ובאסמכאות שהוצעו לעיוני ולאחר שנתתי לבן למכלול נסיבות העניין - שוכנעתי כי דין העטירה להידחות. התרשםתי כי החלטת המשיב מאוזנת וסבירה וכי בעת הזה, אין מקום להתערב בה. بد בבד, לאור נתוני השיקום של העוטר, סבורני כי ראוי שעניינו יחוור ויתברר לפני ועדת הקטגוריות במועד הקרוב בו תתקנס.

13. כידוע, תפקידו של בית המשפט דין בעטירת אסיר איינו להחיליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו ולכן אל לו להתערב בהחלטות המשיב, אלא במקרים חריגים בהם נזהה כי נפל פגם בשיקול הדעת המנהלי, חוסר תומך לב, שרירות, התעלמות משיקולים ראויים, או התבבשות על שיקולים בלתי רלוונטיים, שיש בהם כדי הצבעה על חריגה קיצונית מתחום הסבירות (ר' רע"ב 2416/05 **פלוני זיל נ' שירות בתי הסוהר** (16.8.07); רע"ב 8326/16 **ידובסקי נ' שירות בתי הסוהר** (1.1.2017); רע"ב 509/15 **נחושתן נ' שירות בתי הסוהר** (12.4.2015)).

14. אשר לשיקולים הרלוונטיים לעניינו של העוטר, נקבע כי יתרת המאסר, כמו גם שיקולי השיקום, הינם חלק ממערך השיקולים הנשקלים, בעת קבלת החלטה על יציאתו של אסיר לחופשה ואין להעניק לאחד מהם קידימות על פני השיקולים האחרים העומדים על הפרק (ר' רע"ב 3881/15 **פלוני נ' שירות בתי הסוהר** (21.10.15); רע"ב 09/2009 **נובאני נ' שירות בתי הסוהר** (24.3.2010); רע"ב 09/2009 **אל נאצראה נ' מדינת ישראל** (5.8.2009)). ברם, עם הזמן גובר משקל השיקום, כאינטראס ציבורי בולט (ר' ע"פ 4092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06); רע"ב 14/2016 **גור נ' שירות בתי הסוהר** (30.11.14)).

15. ובהתאמת הדברים לעניינו של העוטר; התרשםתי כי גורמי המשיב נתנו דעתם לעניין הערב הצמוד במספר הזדמנויות, ועל יסוד המלצהה של המשטרה, מצאו כי טרם בשלה העת להייתם לביקשת העוטר. עיון בחומר שהוצע לעיוני, מעלה כי החלטת גורמי המשיב התבבסה על שיקולים ענייניים, הרואים לבחינת בקשות מסווג זה, ניתרת מסרו של העוטר, חומרת העבירות בהן הורשע, מסוכנותו, משך הזמן בו הוא משולב בסביב חופשיות ולהילכ שיקומו.

נוסף על אלו, יש להבהיר כי החלטת המשיב מבוססת אף על הנסיבות שחלו לאחרונה בהילכי שיקומו ובתנאי חופשתו ורכיבם הדרגתית. כאמור, העוטר שואה באגן השיקום מזה כשתיים. תנאי חופשתו הנוכחיים הושמו עליו בחודש يول 2016 ורק בחודש מרץ 2017, יותר לו לשוחות בבית אשתו במהלך חופשונו, חלף בית אמו זיל. בנוסף, בחודש אפריל 2017, סימן העוטר השתתפות בקבוצה טיפולית, במסגרת שיקומו.

16. בנסיבות תהיפות טריות אלו, לא איתרתי חוסר סבירות במובוקשו של המשיב לנקט בזיהירות ובדרגותיות בעניינו של העוטר, בבחינת הילך עקב הצד אגדול. לא התרשםתי כי ההחלטה המשיב פוגעת בזכויות העוטר במידה העולה על הנדרש, אין נתונים המונחים לפניי כדי הצדקה להתערבות בהחלטת המשיב, ואין לומר עליה כי היא לוקה בחוסר סבירות קיצוני.

17. بد בבד ובהינתן כי ככל שחולף הזמן, גובר משקלו של אינטראס השיקום (ר' ע"פ 8092/04 ורע"ב 14/2016), חזקה על ועדת הקטגוריות שתתכנס במועד הקרוב, כי עניינו של העוטר יונח מלפניו וכי תביא

בחשבון שיקוליה את כל הנתונים הנדרשים ובכלל זה את עמדתם העדכנית של גורמי הטיפול ביחס להתקנת העותר לשילוב בהליך שיקום פרטני. בפרט, מתבקשת שימת לב וועדת קטגוריות, שכן שתנאי הערב הצמוד מתנגש עם שילוב העותר במסגרת שיקום פרטני.

18. למעלה מן הצורך, אצין כי שומרה זכותו של העותר לשוב ולפנות לבית המשפט, ככל הצורך, לאחר החלטת וועדת הקטגוריות הקרובה.

19. העתירה נדחת.

ליודיעת הצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ז, 03 ספטמבר 2017, בהעדך
הצדדים.